

הגאון רבי נסים קרליין שליט"א

ראש כולל חזון איש

דברים שנאמרו לפני מטתו

קשה לי להגיד מה שצריך להגיד. אני רוצה להזכיר מה שה"חיי אדם" אומר: "מה שכתוב שבזמן הזה אין לנו תלמיד חכם אבל יש יוצא מהכלל, והראיה שהרי ראינו את ה"גאון" וכל מה שנאמר על תלמיד חכם ראו בו. לפי מצב דורנו אפשר להגיד דברים אלו, על רבי גדליה זצ"ל.

דברים שנאמר בכולל חזון איש

תפקידו של האדם בעולם הוא לעלות למעלה, ובשעה שאינו בעולם הוא מפסיק לעלות, כמו המלאכים שנקראים עומדים. אבל כאשר זכה וזיכה את הרבים הוא ממשיך לעלות גם אחר פטירתו כמו שנאמר ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

רב ביקש אחים בהספדאי דהתם קאימנא. כונתו שאחר פטירתו מצד עצמו הוא עומד, ובקשתו היא לעורר את הרבים שילמדו ממעשיו ובזכותו הוא עולה גם אחר פטירתו.

ההלכה היא שצדיק וחסיד מזכירין לו בהספד חכמתו וצדקתו, להזכיר המעשים שאנו חייבין ללמוד ממנו, לאמר זו הדרך לכו בה.

המעשים של רבי גדלי' זכרוננו לברכה הם רבים מאוד מכל השנים. אבל כללו של דבר לכל המדרגה הזאת הוא בא מעמלה של תורה. מה שעלינו להתעורר כדבר ראשון הוא לימוד תורה בעמל. על ידי התבוננות לאן מגיעים על ידי לימוד תורה.

הוא עשה מעשים שצריכים להתלמד מהם ולהתחזק בהם. והנקודה העיקרית שהיתה אצלו היא מידת האמת, שכל דבר עשה באמת, כל דבר הסתכל באמת וכך לימד וזו נקודה שעלינו ללמוד ממנו.

הגאון רב דוד מיכאל שמידל שליט"א

ראש כולל מתיבתא דר"י, טבריה
בשעת הלוייה

נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו. כשהמקונן מקונן על נפילת עטרת ראשנו מה הוא אומר? הוא אומר אוי נא לנו כי חטאנו. על עצמנו צריך להתאונן. זמנים ארוכים שידעו שצריך לרחמים מרובים ורבונו של עולם לא קצרה ידו מהושיע, ולא זכינו.

וכעת כשזוכרים לאחר, לא כל כך רחוקים הזמנים שנגה עלינו אורו, שזכינו לאורו, זכינו לתורתו, זכינו לשמוע דבר אמת בכל נושא, אמת לאמיתה, בלי לחפש חשבונות. אמת מפי איש האמת, שכל הנהגתו כל השנים שהכירוהו היתה בקשת האמת והנהגה כל כולו על פי האמת שבו.

אודות שנותיו הראשונות בישיבה, שמעתי מא' מזקני ראשי ישיבות שליט"א שלמד באותו זמן בישיבת פתח תקוה, שאמר: עליו ראינו ההנהגה שעד שלא יבקש אדם על דברי תורה שיכנסו למעיו יבקש על אכילה ושתייה יתרה שלא יכנסו בתוך מעיו. זאת אמר מי שמדקדק בדבריו. כהגדרה היחידה על בחור צעיר שנטה שכמו ללמוד תורה.

קשה למשוך את המחשבה, קשה לדבר דברים מסודרים, כשעדיין נמצאים תחת ההלם הראשון, כששמענו השרפה אשר שרף ה'.

מה שצריך בכל זאת לדבר מה שניזכר הוא כדי לדעת מה אבדנו, כדי להתלמד מה שאפשר להתלמד.

בקשת האמת, ההכרח לדעת את האמת, לא לעצור בקושיה, לחפש ולחפש ולא לוותר כל עוד אינו מתיישב לגמרי, והרבה הרבה גופי תורה נתבארו על ידו. ובדיבורים בהסברים שאחרי ששומעים זאת זה נראה פשוט ובהיר, אבל כדי להגיע לבהירות להוציא את הבהירות צריך להיות מבקש האמת הגדול. אמת לאמיתה. לדחות כל משהו שקר שמבצבץ.

איננו יכולים לחקות את הסגולות המיוחדות שהיו, זהו מתנת א'. את אור השכל הנורא, הבהירות שכל עקוב למישור, מה שמוציא כל ענין לעומקו בכזו הארה, זאת היא מתנת א'.

אבל את בקשת האמת ורק את האמת ושנאת השקר זה מחויב כל אחד להתלמד.

לההביל את כל עניני העולם הזה, הן בכבוד, הן בשאר חמדות, שהלא אינו כלום, וכל אחד יודע שאינן כלום, אלא שראו כאן את הדוגמא בפועל, כיצד רואים זאת, כיצד חיים עם זה שכל הדברים הם לא כלום. וזאת מחויבים להתלמד.

מכל ביטוי מכל איך שהוא הוציא דבר, היה יכול מי שדבק בדבריו להוציא להתלמד עוד ועוד ולהאיר בכל דבר נצרך.

איני יכול לסדר את הדיבורים אני מוכרח לומר כאן קמא קמא מה שנופל במחשבה.

הביטוי שלו על המתגבר על מלחמת היצר: א "מוותר", אין זו מילה חדשה בלבד. כמה לימוד מונח בזה. כמה הדרכה מונחת בזה. א "מוותר". ואם הנך רוצה, האם מגיע לך? וותר! אין צריך להוסיף שום דבר, כשחושבים לתוך משמעות המוותר רואים פתח.

דקדוק ההנהגה, מה שהיה אולי גלוי רק למתבונן, אבל המתבונן ראה דקדוק עצמאי, רחוק מכל חיקוי, לבחון כל דבר, באור השכל, ומזה היתה שלמות האמונה, אמונה בחוש, שהשפיעה גם על כל אחד מי שרק שמע דברי אמונה. אמונה בבריאה, אמונה בתורה. אמונה בביאת משיח צדקנו כפשוטו, משום שהלא לא יכול להיות אחרת. רבונו של עולם הלא עשה את העולם עם במטרה, וכך, בודאי, אכן יהיה.

כאשר הזדמן פעם לדבר בענין מה שכתוב בפוסקים שהנפש משתוממת בשעת הפרידה מן הגוף, ולכן אסור לעזוב את הנפשה למות. אמר שהדבר הלא הוא פשוט. צריך לדעת שאותו אדם, שהוא כאן כך הוא מגיע לשם. כמו שהוא כאן כך מגיעים לשם. ומה יש לצדיק להשתומם בפרידה מן העולם הזה? אמר תארו לעצמכם אדם מגיע לארמונות יפים הכל מאד יפה